

విలగి సత్కారిన స్తుతియొక్క ధన్యత

(2:1-10)

ఒక పేద వ్యవసాయదారుని కుమారుడు పేదరికంలో పెరిగాడు. వారి పొలానికి సమీపంగా ఉన్న ఒక చిన్న సమాజపు సంఘు కూడికకు అతడు చిన్ననాటనుండి వెళ్లేవాడు. దేవునియందు నమ్మికయుంచడం అతనికి నేర్చించారు. వారి సాధారణమైన విధానంలో, తమ నిత్య అవసరతల నిమిత్తము వాని తలిదండ్రులు దేవునియందు విశ్వాసముంచారు. నేలనుండి వచ్చేవాటితో జీవనం చేయడానికి వారు కష్టపడి పని చేశారు.

ఈ బాలుడు పెద్దవాడు కాగా, తాను పేదవాగుగా ఉండకూడదని తీర్మానించు కున్నాడు. సుఖజీవనానికి అతడు అలవాటు పడగోరాడు. ధనం కొర్కెన తన పరిశోధనలో, భూమి (స్థలాలు) ధరలు పెదగడం మొదలు పెట్టినపుడు, వాటిని కొని అమ్మే వ్యాపారం ఆరంభించాడు. కొద్దికాలంలోనే, తాను ఊహించిన దానికంటేను యింకా ఎక్కువ ధనవంతుడయ్యాడు.

అతడు పెద్ద యిల్లు కట్టుకున్నాడు, బహు ఖరీదైన కార్బూకొన్నాడు, తన వ్యాపారపు హద్దులను విశాలపరచాడు. అతడును, అతని యించీవారును విలాసాలకు అలవాటు పడారు. అప్పుడు ఆరీక పరిస్థితి క్షీణ దిశకు దిగుతుంది. స్థలాల వ్యాపారం బాగా పడిపోయింది. వడ్డి రేట్లు పడిపోనారంభించాయి, అర్థిక మార్కెట్లు బలహినమయ్యాయి. తన కుటుంబం అలపరచుకున్న ఆడంబర జీవిత విధానం కొనసాగించడానికి తగిన డబ్బు లేకపోయింది. త్వరలోనే తాను చెల్లించలేనంతగా అప్పులలో చిక్కుకున్నాడు. అతడు సంపూర్ణంగా దివాలా తీశాడు.

కొద్దివారాలలో, తన చిరునప్పులు విరుచుకుపడేలా మారిపోయాయి. బలీయమైన విశ్వాస పూరితంగా అదుగులు వేసికొంటూ వెళ్లి మానిపోయింది, తన ముఖం దించుకొని సమస్తాన్ని కోల్పోయినవాడు నడిచినట్టు నడువసాగాడు. తన స్నేహితుల మధ్యను, వ్యాపారపు పాలివారి మధ్యను చిన్న చూపు చూడబడ్డాడు. నలిగిన వ్యక్తి, ఎదురు చూడని పరిస్థితుల్లో కృంగిపోయాడు. అతడు తిరిగి పేదరికంతో నలిగిపోయాడు. చిట్టచివరికి, ఆ సమాజాన్నే విధిచిపెట్టి మరో పట్టణంలో తన జీవితాన్ని తిరిగి ప్రారంభించాడు.

అలా విరిగిపోవడం ఆశీర్వాదకరమై యుండవచ్చు, మనయందు తన సంకల్పాన్ని నెరవేర్పుకొనడానికి ముందు కొన్నిస్థార్పు దేవుడు మనలను విరుగగౌటి లైన్లో పెట్టువలసివస్తుంది. ఆయన ఎవరో గుర్తించలేని స్థితికి ప్రజలు దిగజారినపుడు, వారి దృష్టిని తన వైపుకు మల్లించుకొనడానికి ఆయన ఎదో ఒకటి చేయవలసి యుంటుంది. పాప భూయిష్టమైన తమ జీవితాలను గుర్తించలేనంత స్థితికి ఒక దేశపు జనులు

దిగజారినప్పుడు, దేవుడు వారికి ఆ సంగతిని జ్ఞాపకం చేయగోరతాడు. ఆయన వారిని సరిచేసి దారిలో పెట్టి వారి ఆత్ముల రక్షణకు అనుకూలమైన స్థితిలో నిలపదానికి వారి విరిగిన స్థితికి ఆయన అనుమతిస్తాడు. కష్టమైన అనుభవాల తరువాత, మన జీవితాలను సరిచేసికోలేమని తలంచవచ్చు గాని, దేవుడు చేయగలాడు!

“హంటీ డమ్మీ” అనే చిన్నపిల్లల రైమ్సులో నరుని భద్రతలేమి, వాని అల్పమైన స్థితి వర్ణించబడింది:

హంటీ డమ్మీలు గోడమీద కూర్చున్నారు,
హంటీ డమ్మీలు గొప్ప పొటు పడ్డారు.
రాజు గుర్రాలన్నీ రాజు పరివారమంతా,
హమ్మీని తిరిగి కుదుటపెట్టలేక పోయారు.¹

హంటీ డమ్మీ అనేది ఒక గ్రుడ్లూ చిత్రింపబడింది. అది ఎంత సున్నితమయ్యిందంటే, అది తేలికగా నూరు ముక్కలు కాగలదు. మానవ అహం, నరుడు తన్నుతాను ఉధీంచకునే స్థితి ఎంత తేలికగా పగిలిపోగలుగుతుందో నర్సీ రైమ్ వ్యక్తపరచుతుంది. తను గూర్చిన మానవ అభిప్రాయము దేవుని నిరాకరించడానికి, అలక్ష్యం చేయడానికి లేక దేవుడే లేదనడానికి చేరుకుండంబే, అట్టిది పతనానికి సిద్ధంగా ఉండన్న మాటే. “తాను నిలుచుచున్నానని తలంచుకొనువాడు పడకుండునట్లు జాగ్రత్తగా చూచుకొనవలెను” (1 కొరింథి. 10:12) అని పోలు రాశాడు.

యూదా ప్రజలు దేవుని నిరాకరించారు, ఆయన చివరిగా వారిని వెళ్లగొట్టాడు, దేవుని చర్యలలో యూదా యొక్క పతనాన్ని యిర్చియా వర్ణించాడు: “యొహోవా ... చేసియున్నాడు” (2:6); “యొహోవా ఉద్దేశించెను” (2:8); “యొహోవా ... ముగించి యున్నాడు” (2:17). దేవుడు “కోపావేశుడై” (2:3); “మహాగ్రుదై” (2:2, 4), “చాల కోపము వచ్చినవాడై” (2:6) యూదా పతనమునకు కారణమును వ్యక్తపరచాడు (2:1). దేవుడే ఈ కార్యం జరిగించాడు; ఆయన యూదాను లయపరచాడు. తిరిగి పేదరికానికి పంపేలా ఆయన తన జనులను దివాలా తీయించాడు.

2:1-10లో, దేవుడు తన ఉగ్రతను రఘ్యించిన రెండు విరియాలను యిర్చియా నిర్వచించి శిక్ష ఎందు నిమిత్తం వచ్చిందో తెలిపాడు.

దేవుడు రాజున్ని విలచివేశాడు

మొదట, దేవుడు యూదాను ఒక దేశంగా నాశనం చేశాడు.

ప్రభువు కోపపడి సీయోను కుమార్తెను మేఘముతో కప్పియున్నాడు. ఆయన ఇంద్రాయేలు సౌందర్యమును ఆకాశముసుండి భూమిమీదికి పడవేసేను. కోపదినమందు ఆయన తన పాదపేరమును జ్ఞాపకము చేసేకొనకపోయెను. ఒకటియు విడువక ప్రభువు యాకోబు నివాస్సలములన్నిటిని నాశనముచేసి యున్నాడు. మహాగ్రుదై యూదా కుమార్తె కోటలును పడగొట్టియున్నాడు వాటిని నేలకు కూల్చివేసియున్నాడు. ఆ రాజ్యమును దాని యధిపతులను ఆయన అపవిత్రపరచియున్నాడు. కోపావేశుడై

ఇతాయేలీయలక్ష్మన్ ప్రతి శ్రంగమును ఆయన విరుగ్గొట్టియున్నాడు. శత్రువులుండగా తన కడి చెయ్యి ఆయన వెనుకక తీసియున్నాడు. నభముళాల దహించు అగ్నిజ్యోలలు కాల్యానట్టు ఆయన యాకోబును కాల్చివేసి యున్నాడు. శత్రువువలె ఆయన విశ్రక్తు పెట్టి విశేషివలె కుడిచెయ్యు చాపియున్నాడు. కంటికి అందమైన వస్తువులన్నిటిని నాశనముచేసి యున్నాడు. అగ్ని కురియునట్టుగా ఆయన తన ఉగతన సీయోను కుమారై గుడారములమీద కుమ్మరించియున్నాడు. ప్రభువు శత్రువాయైను ఆయన ఇతాయేలను నిర్మాలము చేసియున్నాడు దాని సగరులన్నిటిని నాశనము చేసియున్నాడు దాని కోటులను పౌడుచేసియున్నాడు. యూదా కుమారికి అధిక దుఃఖప్రలాపములను ఆయన కలుగజేసియున్నాడు (విలాపవాక్యములు 2:1-5).

యూదా చాల చిన్న రాజ్యం. దాని చుట్టూనున్న రాజ్యాలు బలపడుతున్న కాలంలో కూడ అది ఉనికిలో ఉండంటే మనం ఆశ్చర్యపడవచ్చు. దాని ఉనికికి దేవుడే ఎల్లప్పుడు మూలంగా ఉన్నాడు. అప్పారు, ఐగుప్పు, బబులోను అనే దేశాల బెదిరింపులనుండి ఆయన యూదాను కాపాడుతునే ఉన్నాడు. ఆయన దక్షిణ హాస్తబలము యొక్క సపోర్ట్స్ వారిని వెనుకకు నెట్టింది. యూదా జనులు ఈ విషయాన్ని గుర్తించి, అంగీకరించి నంతమట్టుకు, దేవుడు వారితో తన సహవాసాన్ని కొనసాగించుకొనడానికి వెనుకాడడు. ఎవరు, ఎందుకు వారిని కాపాడుతున్నాడో వారు మరచినప్పుడు, వారు తమ శత్రువుల చేజిక్కే పరిస్థితిలోనికి వస్తారు.

ఆయన కోపము మేఘమువలె “సీయోను కుమారైను” అవరించింది. పరలోకము నుండి దానికి అనుగ్రహింపబడిన సౌందర్యము వెళ్లిపోయాంది. తన పాద పీరమైయుండిన యూదా దేశాన్ని దేవుడు మరచిపోయాడు. కనికరము లేకుండ, తన ప్రజలయొక్క యింటసు దుర్గములను సహే ఆయన నాశనం చేశాడు. సున్నతి లేని అన్యజనులకు వారిని అప్పగించడంవలన యూదా రాజ్యాన్ని దాని అధిపతులను ఆయన అపవిత్రపరచాడు.

యాకోబును దేవుడు శత్రువుగా చూడసాగాడు. జ్యులాగ్ని దాన్ని దహించి వేసినట్టును, నాశనము చేయు శత్రువు తన సైన్యముతో మీదపడి దాని శిబిరాలను కాల్చివేసినట్టును ఆయన ఆ దేశాన్ని మ్రింగివేశాడు. శత్రువువలె ఆయన తన విల్లును ఎక్కు పెట్టాడు, తన కోపాగ్నిని కుమ్మరించాడు.

గత నాలుగు వచనాలలో చెప్పబడిన విపత్తులన్నీ అయిదవ వచనంలో వల్లించ బడ్డాయి. తిరిగి చెప్పడమనేది హాట్రీ పద్య కావ్య శైలియైయంది. అది విషయాన్ని నొక్కి చెప్పడానికి వినియోగింపబడుతుంది. ఈ విధముగా, ప్రోస, లయ అనేవాటికి బదులు హాట్రీ పద్య కావ్యం ఆలోచనా సమాంతరములచేత కట్టబడుతూ ఉంటుంది. నమ్మకస్థలు కాని దేవుని ప్రజలు “మ్రింగివేయబడ్డారు” అనే సత్యం తిరిగి చెప్పబడింది.

దేవుడు తన నిబంధనవైపుకు తన వీపును త్రిప్పాడు

రెండవది, దేవుడు యూదాను తన ప్రజలుగా ఉండకుండునట్టు నిరాకరించాడు. వారితో ఆయన చేసికొన్న నిబంధనవైపుకు తన వీపును త్రిప్పాడు.

ఒకడు తోటను కొట్టివేయునట్టు తన ఆవరణమును ఆయన క్రూరముగా కొట్టివేసి

యున్నాడు. తన సమాజస్థలమును నాశనముచేసియున్నాడు. యోహోవా సీయోనులో నియూమక కాలము విక్రాంతిదినము మరువబడునట్లు చేసియున్నాడు. కోపావేషుడై రాజును యాజకని త్రోసివేసియున్నాడు. ప్రభువు తన బలిషీరము విడనాడెన తన పరిషస్థిలమునందు అనప్పొచుకొనెన దాని నగరుల ప్రాకారములను శత్రువులచేతికి అప్పగించెను. వారు నియూమక కాలమున జనులు చేయునట్లు యోహోవా మందిర మందు ఉత్సాహధ్వని చేసిరి. సీయోను కుమారియుక్క ప్రాకారములను పాడు చేయుటకు యోహోవా ఉధైంచెను. నాశనముచేయుటకు తన చెయ్యి వెనుకటీయక ఆయన కొలనూలు సౌగాగిను. ప్రహరియు ప్రాకారమును దీని గూర్చి మూల్యమైన్నావి. అవి యేకరీతిగా క్లిష్టించుచున్నావి. పట్టణపు గవునులు భూమిలోనికి క్రుంగిపోయెను దాని అడ్డగడియలను ఆయన తుప్పనియలుగా కొణ్ణి పాడుచేసెను. దాని రాజును అభికారులును అన్యజనులాంపోనికి పోయియున్నారు. అప్పటి వారికి ధర్మశాస్త్రము లేకపోయెను యోహోవా ప్రత్యక్షత దాని ప్రవక్తలకు కలుగుట లేదు (2:6-9).

ఆ దేశాన్ని ఆయన పాడుచేసిన దానికంటెను, యూదాతో తనకున్న నిబంధన సంబంధాన్ని దేవుడు రద్దుచేయడమనేది యింకా ఎక్కువ ఆశ్చర్యాన్ని కలిగిస్తుంది. భాష తేటగానే ఉంది. కనీసం తాత్కాలికంగా, యూదాతో ఆత్మసంబంధమైన తన బంధకాలను తెంపివేసికొంటున్నాడు.

బబులోను దానిని ధృంసం చేయడం ద్వారా, తన గుదారానికి ఆయన బలత్యారం చేయించాడు. తన సమాజ కూడిక స్థలాన్ని లయపరచాడు, నియూమక పండుగలను, సబ్బాతు దినాలను మరిచిపోజేశాడు, తన బలిపీరాన్ని దాని యాజకులను, తిరస్కారంతో చూచాడు, తన పరిశుద్ధ స్థలాన్ని, దేవాలయాన్ని విడిచిపెట్టాడు. తన పరిశుద్ధ పట్టణాన్ని నాశనం చేయించి, దాన్ని భద్రపరచిన గోడలను పడగొట్టించాడు. అన్నిటీకంటే బహుగా విపోదకరమైన దాన్ని యిర్మియా యిలా రాశాడు “అప్పటి వారికి ధర్మశాస్త్రము లేకపోయెను యోహోవా ప్రత్యక్షత దాని ప్రవక్తలకు కలుగుట లేదు” (2:9). కొంతకాలము దేవుడు తన ప్రజలతో, కనీసం మాట్లాడలేదు.

అప్పను, యూదా పాడగునట్లుగా దేవుడు చేశాడు, అయితే అలా జరగడానికి కారకులు దాని జనులే. విగ్రహాధికులైన అన్యజనులను దానిలోనికి తెచ్చుటవలన దేవాలయపు నియూమాన్ని వారు అతిక్రమించారు. దానిపై విగ్రహములకు బలియర్పించుట వలన వారు బలిపీరాన్ని తేలిక చేశారు. ప్రజల కోర్కెలు నెరవేర్పుదానికి లోనై జనులకు, దేవునికి మధ్యపర్చులుగా ఉండేవారి పరిశుద్ధమైన పనిని ఉల్లంఘించారు. దీర్ఘకాలంగా వారు ధర్మశాస్త్రాన్ని అలక్ష్యం చేశారు. దేవుడు ఏమి తెలుపగోరాడో అది కాకుండ జనులు ఏమి వినగోరాడో దానిని వారి ప్రవక్తలు చెప్పారు. వారు తమ దేవుని నిబంధన నుండి తొలిగిపోయారు. ఈ దృష్టిస్థంది చూస్తే నిజంగా ఆ విపత్తంతటికి కారకులెవరు?

కీర్తిన ఫలితాలను దేవుడు సాధించాడు

యూదాపైకి వచ్చిన శిక్ష కరిసమైనట్టిదిగా కన్పించినా, తాను కోరిన ఫలితాన్ని దేవుడు సాధించాడు: అది వారి విరిగినలిగిన స్థితి. బలహీనపరచబడినవారి స్థితిలో, దేవుని యొక్క అవసరతను జనులు గుర్తించారు.

సీయోను కుమారి పెద్దలు హౌనులై నేల కూర్చుందురు తలలమీద బుగ్గి పోసికొందురు గోనెపట్ట కట్టుకొందురు. యెరూపలేము కన్స్యకలు నేలమట్టుకు తలవంచుకొందురు (2:10).

వేదనపడినవారై పెద్దలు గోనెపట్ట కట్టుకొని హౌనముగా నేలమీద కూర్చుండి, తమ తలలపై దుమ్ము వేసికొందురు. విలపించడానికి యిల సహజమైన విధానం లేక పద్ధతి. యోబును దర్శించడానికి యోబు యొక్క ముగ్గురు స్నేహితులు వచ్చినప్పుడు, వారు ఏడ్చి తమ వప్పుములను చింపుకొని, తమ తలలమీద ధూళి చల్లుకొని రేయింగలు ఏడు దినములు అతనితోకూడ నేలను కూర్చుండిరి (యోబ 2:12, 13). ఆప్రికాలోని కొన్ని నాగరికతల మధ్య నేడు ఈలాటి ఆచారాన్నే కలిగియున్నారు. జాంబియాలోని కబంగానందు, 1983లో, అక్కడి సమాజపు ప్రధాని చనిపోగా ఆ కుటుంబానికి సంతాపన తెలుపడానికి జనులు పోగైనప్పుడు, ఆ గ్రామానికి ప్రక్కన దుస్సబడిన పొలమలో తెల్ల వప్పుములు ధరించుకొని విలపించుతున్న కొండరు కూర్చుండియుండడం నేను చూచాను. వారు ఆకాశమువైపు దుమ్ము (ధూళి) విసరుతూ, అది తమ తలలమీద పడునట్టు చూచుకొంటున్నారు.

యెరూపలేము కన్స్యకలు గర్చిప్పలై ఒకప్పుడు తమ తలలను పైకెత్తుకొని ఓర చూపులు చూస్తూ కులుకుతూ నడిచేవారు, యిప్పుడు తమ తలలను నేలమట్టుకు దించు కొని నడువనారంభించారు. అది తగ్గించుకొని కాదు సుమీ, అవమానపరచబడినవారై “ఇక్కడనుండి మనం ఎక్కడికి వెళ్లబోతాం?” మనం తరచుగా చేసేలాగుననే వారును అడుగుతున్నట్టున్నారు.

సందేశమేము?

విరిగిన హృదయంతో, నలిగిన ఆత్మతో, లేక చిత్తికిపోయిన అహంభావంతో నిన్ను నీపు గుర్తించగలవా? అవమానపరచబడిన స్థితితో, సిగ్గుతో నీపు బాధపడుతున్నావా? స్వయంం సానుభూతిలోనికి దిగి అందులో పాల్చడపున్నావా? నీవు నీ తప్పులను తెలిసికొని, నీపు గతంలో ఉన్నదానికంటే క్రేష్టమైన స్థితిలో దేవుడు నిన్ను ఉంచునట్టు నీ తప్పులలో నుండి పారాలు నేర్చుగోగలిగినట్టుయితే, అది అంత చెడ్డడి కాకపోవచ్చ).

కొండమీద ప్రసంగం చేసినప్పుడు ప్రభువైన యేసు నోటనుండి బయలుపడిన తొలి సూత్రము, “ఆత్మవిషయమై దీనులైనవారు ధన్యులు పరలోకరాజ్యము వారిది” అనేదే (మత్తయి 5:3). “ధన్యులు” అనేది “ఆనందభరితులు” అని కూడ కొన్నిసార్లు తర్వాత చేయబడింది. ఆత్మ విషయమలో దీనులైయుండియు ఆనందభరితుడుగా ఒకడు ఎలా ఉండగలడు? “ఆత్మ విషయమైన దీనత్వం,” కుంగిపోయినట్టు సంతోషం లేనట్టు వినిపిస్తుంది.

ఈ లేఖన భాగమలో “దీనులైనవారు” (పేదలైనవారు) ఏమి లేనిదానికంటే తక్కువైన వారు - దివాలా తీసినవారు, లేక పేదరికంచేత బాధింపబడినవారు. హృదయపు దివాలాదారుడు సంతోషంగా ఉండగలడా? అవును! ఈలాటి హృదయాలలో దేవుడు

పనిచేయగలడు. ఆయన యట్టి హృదయాలలో నిపసించి వాటిని మల్చి, తన స్వరూప మునకు వాటిని త్రిశ్శుగలడు. ఈ హృదయాలకు ఆయన గొప్ప ఉద్దేశాన్ని, జీవితానికి అర్థాన్ని ప్రసాదించగలడు. చెదిరిన ఈ గుండెలను తిరిగి సరియైన స్థితిలో ఉంచగలడు. తమంతట తాము ఉంటే, వారు ఎంత నిస్పతోయులో, నిరీక్షణా రహితులో ఆట్టి హృదయాలు గలవారు గ్రహించుతారు. వారు తమ దేవునికి లోబరచుకొనడానికి యిష్టపడి, “యేషోవా, నా దేవా, నన్న తీసికొని నీకు అనుకూలమైన రూపులో నన్న చేసికో” మని వారంటారు.

క్రీస్తుయేసు మనకు మాదిరియైయున్నాడు, ఫిలిప్పి. 2:5-8లో మనం యిలా చదువుతాం,

క్రీస్తుయేసునకు కలిగిన యా మనస్య మీరును కలిగియుండుడి. ఆయన దేవుని స్వరూపము కలిగినవాడైయుండి, దేవునితో సమానమగా ఉండుట విడిచిపెట్టకూడని భాగ్యమని యెంచుకొనలేదు గాని మనమ్ముల పోలికగా పుట్టి, దాసుని స్వరూపమును ధరించుకొని, తన్న తానే రిక్తానిగా చేసికొనెను. మరియు, ఆయన ఆకారమందు మనమ్ముడుగా కనబడి, మరణము పొందునంతగా, అనగా సిలువమరణము పొందునంతగా విధేయత చూపినవాడై, తన్న తగ్గించుకొనెను.

“మీరు మన ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు కృపను ఎరుగుదురుగదా? ఆయన ధనవంతుడై యుండియు మీరు తన దారిద్ర్యమువలన ధనవంతులు కావలెనని, మీ నిమిత్తము దరిద్రుడాయెను” (2 కొరింథి. 8:9). ఇక్కడ ఉపయోగించబడిన “దారిద్ర్యము,” “దరిద్రుడు” అనే పదాలు, మత్తుయి 5:3లో ప్రభువు ఉపయోగించిన మాటలవంటివే. ప్రభువైన యేసు మన నిమిత్తము దరిద్రుడు, తన్నతానే దివాలకోరుగా చేసికొని, తన్న భాళీచేసికొన్నాడు. ఆయన దారిద్రుత ఎదురుచూడని పరిస్థితివలన కలిగింది కాదు. అది సంపూర్ణంగా యిష్టపడి చేసికొన్నదే. ఆయన ధన సమ్మిళితో మనము పాలుపొందు నట్టు ఆయన తన్న దరిద్రునిగా చేసికొనడానికి యిష్టపడ్డాడు. అయినా ప్రభువైన యేసు దేవుని స్వరూపమందు ఆయనతో సమానుడే. నిజముగా ఆయన దేవుడే! (యోవోను 1:1). తానేమైయున్నాడో అది మనం కావాలని ఆయన అన్ని విషయములలో మనవంటి వాడయ్యాడు - దేవునితో ఏకమైయుండడం.

మన “అహమును” భాళీచేసికోమని ప్రభువైన యేసు మనకు బోధిస్తున్నారు. ఆయనను చూచి ఆయనను వెంబడించునట్టు మనం మన మార్గాలను విడిచి రావాలి. అహముతో నింపబడిన హృదయాలలో దేవునికి చోటు ఏ మాత్రమూ ఉండడు?

సూచన

¹“Humpty Dumpty,” *Childcraft: The How and Why Library*, vol. 1, *Once Upon a Time* (Chicago: World Book, Inc., 1989), 20.

దేవుడు యమ్పుడైనా నీ దృష్టిని ఆకర్షించాడా?

ఆయన పిలుపును వినలేనంతగా దేవునికి దూరమైన ప్రజల యొక్క దేశం, తమ సృష్టికర్తయు సంరక్షకుడైన వానియొద్దుకు మరల్చిబడునట్లు విపత్తును అనుభవింప వలసియుండవచ్చు. లోకస్నేలుగా జీవించు సంఘు నాయకులు సువార్తికులు జనుల ఆత్మ సంబంధమైన అవసరతల పట్ల అక్ర లేనట్లు ఉంటే, తమ నిర్దోషునుండి వారు మేలొల్చుపబడునట్లు వారు హింసింపబడవలసియుండవచ్చు. త్యాగం చేయడం ప్రార్థించడం మరచిన సంఘం ఏదోవిధంగా తన మోకాళ్లమీదికి నడిపింపబడడం అవసరమై ఉంటుంది క్రీస్తు రక్తము ద్వారా రక్తణకంటెను లోకపు విజయములో మాదిరిగా నిలిచిన సంఘము దాని ధన సమృద్ధిగల స్థితినుండి లాగివేయబడడం అవసరమై ఉండవచ్చు.

తన వాక్యము ద్వారా దేవుడు మన దృష్టిని ఆకర్షించలేనట్లయితే, యూదా యొక్క దృష్టిని ఆయన పొందిన విధంగా మన దృష్టిని కూడ ఆయన ఆకర్షింపకోరవచ్చు. నవీన లోకంలో అది గొప్ప అపాయింగా కన్పించవచ్చు. “దేవుడు తన సంఘములోనుండి అద్యశ్శుద్ధవ్యాదం” అంటే ఆయన పరిపుద్ధత సంఘానికి పరాయిగా ఉండంటే, దాని భావం సంఘములో చివరి అధికారం (అధిపత్యం) వ్యక్తిని సూచించేదైయుంటుంది అని దేవిడ వెల్స్ అభిప్రాయపడ్డాడు.¹

చరిత్ర తానే తిరిగి వస్తుందా? వ్యక్తిగతమైన తమ కోరికలను దేవుని కోరికలని సూక్ష్మ బుద్ధిలేని సామర్థ్యంగల ప్రజలు తమ్మును తాము ప్రేరేపించుకొంటున్నారు. యార్థియా కాలంలోని ప్రవక్తలును యాజకులును ఈ సిద్ధాంతాన్ని బోధించారు. అది దేవుని చిత్రము అన్నట్లు సువార్తికులు తిరిగి మనుష్యులు వినగోరిన దానిని ప్రకటిస్తూన్నారు.

దేవునికి సముక్తము, ఆయన చిత్తం పట్ల భక్తి ఒకప్పుడున్నట్లుగా లేకపోతుంది. ఆయన సత్యాలు సంపూర్ణములైయున్నట్లు, తన సత్యాన్ని ప్రకటిస్తున్నామని నటించేవారి మధ్య సయితం విశ్వింపబడడం లేదు. లోకంపై సంఘం తన ప్రభావాన్ని కనుపరచే దానికి బదులు లోకమే తన ప్రభావాన్ని సంఘంమీద కనుపరచుతుంది. సమాజం మనలను ఏమి నమ్మనిస్తుందో - యింకను అంగీకరిస్తుందో - దానికిని దేవుడు మనలను ఏమి నమ్మగోరుతున్నాడో అనేవాటిమధ్య సంఘం యిరుకునపడియుంది.²

అప్రికాలోని జింబాబ్వేలో ఉన్న ఒక యువ మిషనేరీ భక్తికిని అతని విశ్వాసపు ప్రతిపాదనకును నేను ముగ్గుడనయ్యాను. క్రీస్తునందలి తన విశ్వాసం కొరకు అతడు హతసాక్షియయ్యాడు, అతడిలా అన్నాడు:

నేను సిగ్గుపడనివారి సహవాసములో భాగపైయున్నాను. నాకు పరిపుద్ధత్తు శక్తి ఉంది. అమృషోయబడింది. నేను ఆ గీతలోనికి పచ్చాను. నిర్జయం చేయబడింది - నేనాయన శిష్యుడసు నేను వెనుదిరుగుసు, విడిచిపెట్టగుసు; వెనుకకు తగ్గగు, ఆగిపోగు. నా గతము క్షమించబడింది, నా ప్రస్తుతానికి అర్థముంది, నా భవిష్యత్తు భద్రం చేయబడింది. నీచంగా బ్రతకడానికి, వెలియాతుతో నడవడానికి, మెత్తని మోకాళ్లకు, రంగులేని కలలకు, సాధుచేయబడిన దర్శనాలకు, లోకపు మాటలకు, చౌకబారు (కానుకల) సమర్పణకు మరగుజ్జ గమ్మాలకు నేన స్ఫుర్తి చెప్పాను.³

నీవు దేవునివాడవైతే లోకము నిన్ను చేజిక్కించుకోలేదు. దేవుడు నీ దృష్టిని పొందగలిగితే, ఆయన నీ జీవితాన్ని వశపరచుకోగలడు. ఏదో విధంగా, దేవునిచే నూతన వ్యక్తిగా స్ఫుజింపబడడానికి, గతంలో నీవు ఏమైయున్నావో ఆ వ్యక్తి ద్వాంసం చేయబడాలి. దావీదువలె పాడి, ప్రార్థించు:

“దేవా, నాయందు శుభ్ర హృదయము కలుగజేయము నా అంతరంగములో స్థిరమైన మనస్సు నూతనముగా పుట్టించుము” (కీర్తన. 51:10).

సూచనలు

¹David F. Wells, *God in the Wasteland* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1994), 148-49. ²Ibid., 154. ³Brennan Manning, *The Signature of Jesus* (Sisters, Oreg.: Multnomah Press, 1996), 31.